

dermed bæringen af DOPAS. Da DOPAS-andelen i indvindingsfasen altid skal være på mindst 20 pct., vil påvirkningen kunne tage den form, at statselskabets andel på et eller flere af trinene på skalaen fastlægges på et lavere niveau end det, der kunne være grundlag for uden bæring af et privat dansk selskab.

Jeg vil dog understrege, at selv om den ovenfor beskrevne mekanisme teoretisk set er korrekt, er spørgsmålet om udformningen af glideskalaen et forhandlingsspørgsmål. Resultatet af en sådan forhandling vil i praksis afhænge af en række omstændigheder, og jeg vil på ingen måde udelukke, at en vis bæring af de private danske deltagere kan medføre en forøgelse af den samlede danske bæring, hvilket i sidste ende vil være til gavn for hele det danske samfund.

Spørgsmål 12:

»Finder ministeren det i den forbindelse rimeligt, dersom der fra statens side skal ydes statsstøtte til private danske selskaber i form af en forringelse af glideskalaen?«

Svar:

Det er et væsentligt udgangspunkt for regeringens politik på undergrundsområdet, at det samlede udbytte ved aktiviteterne i videst muligt omfang skal komme hele det danske samfund til gode. En del af denne målsætning søges tilgodeset gennem det skatte- og afgiftssystem, der råder på området, og gennem den direkte statsdeltagelse.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at en styrkelse af det danske engagement i virksomheden gennem inddragelse af private virksomheder vil bidrage til et større samlet udbytte af aktiviteterne for det danske samfund. Såvel ud fra beskæftigelsesmæssige som industripolitiske hensyn er det væsentligt, at koncessionspolitikken bidrager til, at der i Danmark skabes et bredere olieindustrielt miljø. Dette opnås efter regeringens opfattelse bedst ved, at også danske private virksomheder er involveret i aktiviteterne.

Jeg finder det derfor naturligt at fremme et seriøst engagement på olie- og gasområdet fra private danske virksomheder. På grund af de store kapitalkrav og navnlig den store risiko, der kendetegner efterforskningsfasen, vil det formentlig ofte være vanskeligt for

private danske virksomheder at deltage i et konsortium med en andel af blot nogen betydning uden en vis lempelse af vilkårene, eksempelvis i form af en vis bæring.

Ud fra de ovennævnte hensyn til en styrkelse af det samlede danske engagement i virksomheden er det min opfattelse, at sådanne arrangementer ikke bør udelukkes. Det er naturligvis herved en forudsætning, dels at der er tale om et seriøst engagement fra de private danske selskabers side, dels at omfanget af bæringen ikke på en uacceptabel måde forringer glideskalaen. Spørgsmålet om omfanget af en eventuel bæring af private danske deltagere vil i givet fald indgå som et element i forhandlingerne med ansøgere.

Spørgsmål 13:

»Ad svar på spørgsmål 3 og 4.

Hvor fremgår det af udvalgets beretning af 30. maj 1984 om 1. runde, at et mindretal i udvalget fandt, at en reduktion af DOPAS' andel kun skulle gælde i efterforskningsfasen?«

Svar:

Jeg henviser til afsnit 2 i de af et mindretal (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) afgivne supplerende bemærkninger til udvalgets beretning af 30. maj 1984. Der kan endvidere henvises til udtalelsen afgivet af et andet mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget).

Spørgsmål 14:

»Viser tabel 2 ikke netop, at de private danske selskabers andel af efterforskningsudgifterne falder fra 6,25 til 5,88 pct., når DOPAS' andel nedsættes fra 20 til 10 pct.«

Svar:

Tabel 2 i bilaget til min besvarelse af udvalgets spørgsmål 3 og 4 (2. udbudsrunde – bilag 2) illustrerer, hvad der under en række helt specifikke forudsætninger sker med en privat dansk deltagers andele, hhv. af efterforskningsudgifterne og af indtægter og udgifter i indvindingsfasen, når DOPAS' andel i efterforskningsfasen nedsættes. De nævnte forudsætninger er, at det private danske selskab friholdes for halvdelen af de efterforskningsudgifter, der ville følge direkte af den